

De tekst van dit artikel is overgenomen uit het document: *Wat zijn 'Vergaderingen van Gelovigen' in deze tijd?* (versie 5.3). De volledige tekst van dit artikel kunt u vinden op www.vergaderingvangelovigen.info

Geschiedenis: Een Beweging en geen Denominatie

Er ontstond in het begin van de 19^e eeuw steeds meer onvrede over de formele en strakke structuren en de geestelijke lauwheid die op dat moment in de christelijke kerk gangbaar waren. Reacties daartegen kwamen nagenoeg tegelijk van gelovigen in verschillende delen van de wereld.

Wat verlangden ze om terug te keren tot de eenvoud van het samenkomen zoals ze dat in het Nieuwe Testament lazen.

Zij vormden met enthousiasme vele kleine en dynamische groepen.

In die tijd waren dit hun hoofdkenmerken:

- 1) Ze kwamen bij elkaar om Christus te ontmoeten (Mattheus 18:20).
- 2) Ze verwachtten dat de Heilige Geest hen in die samenkomsten zou leiden.
- 3) Alle ware en godvruchtige christenen waren welkom en konden deelnemen in de samenkomsten.
- 4) Zij hadden een sterke verwachting van de wederkomst van Christus.

Veel van deze nieuwe groepen begonnen te netwerken en bemoedigden elkaar door wederzijds bezoek, Bijbelstudie-conferenties, uitwisselen van artikelen en boeken, nieuwe liederen, enz.

Zij zagen dat ook in het Nieuwe Testament deze zelfde onderlinge verbondenheid tussen gemeenschappen in praktijk werd gebracht.

Het was haast een principe dat ze weigerden om zichzelf met een naam aan te duiden ter onderscheiding van andere geloofsgemeenschappen en kerken.

Evenzo weigerden ze de vorming van een nationaal of internationaal overkoepelend gezagsorgaan.

Ze kozen er voor om alleen maar christenen, heiligen, gelovigen, broeders en zusters genoemd te worden. Een veel gehoorde uitdrukking was: "We zijn christenen die samenkomen tot de naam van de Heer Jezus."

Op dit moment worden gemeenschappen met deze achtergrond aangeduid met verschillende namen, zoals: Christelijke gemeente, Broedergemeente, Vergadering van Gelovigen, Gemeente in die of die Bijbelkapel, Darbisten, Gemeente in die of die Gospel-Hall, Plymouth broeders, Evangelische vergadering, enz.

Die namen variëren van land tot land.

Naar buiten gericht

Hoewel de Broederbeweging wereldwijd een relatief kleine groep vormt, heeft hun niet-gecoördineerde maar enthousiaste aanpak wereldwijd een bovenmaatse invloed gehad. Het zijn veelal actieve evangelisten. Broeders en zusters werken mee in allerlei plaatselijke en landelijke projecten, zoals radio, televisie, vrouwengroepen, boeken en tijdschriften. Door de jaren heen hebben hun zendelingen in vele landen 'vergaderingen' gesticht.

Je kunt ze tegenkomen bij evangelische programma's waar anderen het initiatief toe hebben genomen, zoals de EO, Gideons, OM, MedAir, Wycliffe Bijbelvertalers, TransWorld Radio en christelijke studentenbewegingen, waar ze meewerken en ondersteunen.

Hoewel ze zich op evangelisatie gericht hebben, zijn de sociale noden niet vergeten. Je kunt broeders en zusters vinden die asielzoekers, gevangenen en daklozen helpen, enz. Op verschillende plekken op het zendingsveld hebben ze scholen en medische centra opgericht en ondersteund, alsmede tehuizen voor straatkinderen, bejaarden enz.

Geloofsverklaring

In al die jaren hebben de gelovigen in de meeste van deze 'vergaderingen' er voor gekozen om geen lijst op te stellen met uniforme leeruitspraken. Hoewel er veel boeken door hen geschreven zijn, wordt alleen de Bijbel zelf gezien als de erkende autoriteit. Zij willen de gedachte vasthouden dat Gods openbaring in de Bijbel uniek en compleet is, maar dat ons begrip ervan nog steeds in ontwikkeling is. Wanneer zij haar bestuderen en ze nieuwe uitdagingen van deze veranderende wereld het hoofd moeten bieden, dan vertrouwen ze er op dat de Heilige Geest meer licht zal werpen op het Woord van God.

Waar moeten we die 'vergaderingen' plaatsen?

Volgens sommigen moeten ze onder het **Protestantisme** worden gerekend, omdat ze het unieke gezag van de Bijbel vooropstellen, sterk bij het Woord leven en het gezag van Rome en zijn kerktraditie niet erkennen.

Maar ze zijn anders dan de Protestantse kerken doordat de 'vergaderingen' formele structuren verwerpen en onafhankelijk van de staat zijn.

Misschien passen ze het beste in de brede **Evangelische** beweging.

Ze staan voor alle centrale orthodoxe thema's zoals: het ultieme gezag van de Heilige Schrift in belijdenis en leven; wie is God, Jezus Christus, de Heilige Geest; de verlorenheid en behoudenis van schuldige mensen; redding door Jezus Christus alleen, enz.